

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jana Kašpara v právní věci žalobce: **PRESTIGE PS 2000 GmbH s.r.s., IČO 63666316**, se sídlem Komenského 35, Šestajovice, zast. Mgr. Alenou Abbidovou, advokátkou se sídlem Chodská 12, Praha 2, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství** (původně: Finančnímu ředitelství v Praze) se sídlem Masarykova 31, 602 00 Brno, o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 30.3.2010, čj. 1158/10-1200-203335,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u Krajského soudu v Praze a postoupenou Městskému soudu v Praze dne 19.7.2010, domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného uvedeného v záhlaví, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu v Brandýse nad Labem - Staré Boleslavi, č.j. 150349/09/057911201333 ze dne 22.09.2010, kterým nebyla povolena obnova řízení ve věci dodatečně stanovené daně z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2004.

Žalobce v podané žalobě k skutkovém okolnostem případu uvádí, že je obchodní společností, zabývající se mj. výstavbou a následným prodejem bytových domů. V roce 2004 se žalobce konkrétně zabýval výstavbou bytového domu, dnes označeného č.p. X v obci Š. a současně se žalobce věnoval prodeji tehdy již dokončeného a zkolaudovaného bytového domu č.p. X, tamtéž. V letech 2006-2007 byla ve společnosti žalobce provedena daňová kontrola na dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2004. Tato daňová kontrola byla příslušným správcem daně zahájena dne 11.05.2006 (viz protokol Finančního úřadu v Brandýse nad Labem - Staré Boleslavi č.j. 59932/06/058930/3106) a skončena dne 16.11.2007 doručením zprávy o daňové kontrole č.j. 68719/07579301/3106, resp. jejím podpisem ze strany zmocněnce žalobce. V této době, tedy v době, kdy ve společnosti

probíhala uvedená daňová kontrola, byl žalobce zastoupen daňovým poradcem, Ing. D.K., zapsaným v Komoře daňových poradců ČR pod ev. č. 00003936, IČO: 68054751. Zástupce žalobce byl pro účely jednání před příslušným správcem daně vybaven od žalobce generální plnou mocí, která jej zmocňovala mj. k jednání v rámci příslušné daňové kontroly roku 2004, a také omezenou plnou mocí, udělenou pouze za účelem podpisu shora specifikované zprávy o daňové kontrole. Na základě výsledků daňové kontroly, byly vyloučeny z daňových nákladů náklady ve výši 4.001.582,05 Kč, u nichž daňový subjekt v průběhu daňové kontroly údajně neprokázal, že byly vynaloženy na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů. V návaznosti na tento výsledek daňové kontroly byla žalobci zvýšena daňová povinnost o 1.120.560,- Kč, a to dodatečným platebním výměrem č.j.153750/07057911.

Dne 24.08.2009 podal žalobce příslušnému správci daně návrh na obnovu řízení, s tím že po skončení daňové kontroly vyšly najevo nové skutečnosti a důkazy (byť v době původního řízení již existovaly), které nebyly bez zavinění daňového poplatníka uplatněny dříve a které by mohly mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí. Jednalo se především o vnitropodnikovou směrnici SO - Vedení účetnictví, týkající se způsobu rozdělování dokladů a jejich následné účtování. Dále pak žalobce navrhl, k prokázání oprávněnosti účtování daňových nákladů, které nebyly správcem daně v rámci daňové kontroly uznány, svědecké výpovědi v návrhu uvedených svědků, eventuelně, v případě, že by správce i přes výše uvedenou směrnici a svědecké výpovědi považoval tyto náklady za neprokázané, navrhl žalobce na poměrné rozdělení vyloučených výnosů na prodané vs. neprodané byty. O návrhu žalobce na obnovu řízení rozhodl Finanční úřad v Brandýse nad Labem - Staré Boleslavi dne 22.09.2009 rozhodnutím č.j. 150349/09/057911201333, a to tak, že obnova řízení nebyla povolena. Jako důvod pro odmítnutí návrhu žalobce uvedl tento správce daně skutečnost, že žalobcem navrhovaná vnitropodniková směrnice z 01.01.2004 mohla být žalobcem předložena již v průběhu daňové kontroly, což žalobce neudělal a ani další skutečnosti nebo důkazy nejsou novými skutečnostmi nebo důkazy ve smyslu § 54 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků. Konečně prvostupňový správce daně uzavřel na tom, že nebyla ani splněna subjektivní lhůta pro podání návrhu na povolení obnovy ve smyslu ust. § 54 odst. 3 téhož zákona. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání v němž podrobně vysvětlil, proč se o důvodech dodatečného zvýšení daňové povinnosti o 1.120.560,- Kč hodno věrně dozvěděl teprve v polovině roku 2009. Žalobce v tomto svém odvolání zmínil problematické jednání svého zmocněnce z doby rozhodné, Ing. K., jakož i datum, kdy měl poprvé možnost seznámit se s obsahem výše specifikované zprávy o daňové kontrole (30.03.2009). S ohledem na skutečnosti popsané v odvolání, žalobce požadoval, aby byla povolena obnova daňového řízení, v rámci níž by bylo přihlédnuto k vnitropodnikové směrnici z r. 2004, ve znění stávajících důkazů.

Žalobce namítá tyto skutkové a právní důvody nezákonnosti napadených rozhodnutí:

1. Žalovaný své rozhodnutí odůvodnil tak, že vnitropodniková směrnice není novou skutečností nebo důkazem ve smyslu ust. § 54 odst. 1 písm. a) zákona o správě daní a poplatků, neboť byla žalobci známa od doby jejího vydání a mohla být předložena již v průběhu daňové kontroly. Totéž dle žalovaného platí i pro skutečnosti, které by měly být dokázány navrhovanými svědky. Žalobce nezpochybňuje závěr žalovaného, že o existenci předmětné směrnice žalobce věděl již v době daňové kontroly, nemůže však již souhlasit se závěrem žalovaného o tom, že v daném případě nebyla splněna podmínka "bez zavinění". V daném případě byl žalobce nepochybně oprávněn předkládat návrhy důkazů k prokázání svých tvrzení až do doby ukončení daňové kontroly prvostupňového správce daně, ale vzhledem ke skutečnosti, že se žalobce o ukončení daňové kontroly v době rozhodné hodnověrně nedozvěděl (když zpráva o výsledku daňové kontroly byla podepsána zmocněncem žalobce, který, ačkoliv byl k tomu řádně zmocněn, s žalobcem odmítal v době

rozhodné jakkoliv komunikovat, jak žalobce dostatečným způsobem prokazuje) je žalobce přesvědčen o tom, že toto jeho procesní právo (tj. právo předkládat návrhy důkazů) podpisem zprávy o výsledku daňové kontroly ze strany zmocněnce, tedy dnem 16.11.2007, nezaniklo. Poté, co se žalobce o výsledku daňové kontroly v roce 2009 dozvěděl, jak je podrobně uvedeno v odvolání, resp. jeho doplnění ze dne 09.11.2009, jediný procesní institut, který žalobci umožňoval uplatnění tohoto jeho procesního práva, je návrh na obnovu řízení. Žalobce uvedl, že daňový subjekt (a to jakýkoliv, nikoliv pouze žalobce) není schopen kontrolovat konkrétní kroky svého zmocněnce a "tušit", že zmocněnec neplní své povinnosti s náležitou péčí. Při zkoumání těchto bližších okolností je pak možné dojít k závěru, že daňový subjekt svým jednáním nezavinil, že vnitropodniková směrnice nebyla předložena v době původního řízení. Na výše uvedeném nemění nic ani skutečnost, že zmocnitel nese dle ust. § 32 odst. 2 odpovědnost za jednání svého zmocněnce, jak uvádí žalovaný. Žalobce nikterak nezpochybňuje platnost či účinnost úkonů učiněných v předmětném řízení zmocněncem, stejně tak nezpochybňuje svou aktuální daňovou povinnost. Pokud žalobce zjistil neplnění povinnosti zmocněnce, plní své povinnosti a uplatňuje svá práva (trvajících paralelně i po dobu zastoupení) sám - pokud zákon takovou možnost připouští. V daném případě zákon tuto možnost připouští a je jí, s ohledem na stav řízení, právě obnova řízení. Lze tedy konstatovat, že žalobce pouze uplatnil své právo předložit správci daně návrh důkazu k prokázání svého tvrzení, byť tak učinil dodatečně, po skončení daňové kontroly, resp. daňového řízení vůbec, a to formou návrhu na povolení obnovy. Žalobce tak učinil z toho důvodu, že byl a je přesvědčen o důvodnosti tohoto návrhu, když vnitropodniková směrnice a otázka jejího neuplatnění splňují veškeré náležitosti definice tzv. nového důkazu. Jde totiž o takový důkaz, který nepochybně existoval již v době původního řízení (tato směrnice byla vydána v roce 2004) a současně nemohl být bez zavinění daňového subjektu nebo správce daně uplatněn dříve v řízení (když žalobce o jejím neuplatnění zmocněncem nemohl vědět) a dále, že může mít podstatný vliv na výrok na výrok rozhodnutí. K poslednímu z uvedených důvodů obnovy řízení je třeba doplnit, že stačí pouhá pravděpodobnost, že by takový "nový" důkaz mohl mít vliv na výrok rozhodnutí a že v daném případě je tato pravděpodobnost velmi vysoká, když uvedená směrnice podává instrukce ke způsobu rozúčtování nákladů žalobce a vyplňuje tak chybějící mezeru, která zde existovala v době rozhodování správce daně v původním řízení.

2. Žalobce rovněž nesouhlasí se závěrem žalovaného, že nebyla splněna 6-měsíční lhůta pro podání návrhu ve smyslu § 54 odst. 3 zákona o správě daní a poplatků (když žalobce uvádí, že tuto lhůtu nelze odvíjet od data 30.03.2009, kdy byla žalobci jeho zmocněncem předána zpráva o daňové kontrole). K tomu žalobce podotýká, že uvedená 6-měsíční lhůta je lhůtou subjektivní, která počíná běžet ode dne, kdy se žadatel prokazatelně o důvodech obnovy a - jak již bylo výše uvedeno - o důvodech obnovy, tedy o tom, že v průběhu původního daňového řízení nebyla zmocněncem žalobce uplatněna vnitropodniková směrnice (ačkoliv tato v rozhodné době nepochybně existovala), se žalobce dozvěděl skutečně a prokazatelně až z obsahu zprávy o výsledku daňové kontroly, kterou obdržel teprve dne 30.03.2009.

V závěru žalobce navrhl, aby žalobou napadené rozhodnutí soud zrušil.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že skutečnost, že byl žalobce v té době zastupován Ing. D.K., daňovým poradcem na základě plné moci (ze dne 2.4.2005 a 9.11.2007) podle § 31 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, nezabývá daňový subjekt ve smyslu 32 odst. 2 cit. občanského zákoníku odpovědnosti za důkazní břemeno. Je přitom nepodstatné, zda žalobce konal v daňovém řízení sám nebo prostřednictvím uvedeného zmocněnce. Z jednání zmocněnce vzniknou práva a povinnosti zmocniteli v případě, že zmocněnec jedná za zmocnitele v mezích plné moci, která objektivně existovala. Právní úkony zmocněnce zavazují zmocnitele, když jedná jménem zmocnitele. Jestliže žalobce svá tvrzení neprokázal ani nepodal odvolání v

zákonných lhůtách, nelze takové pochybení nahradit tvrzením o novosti důkazních prostředků a zachování subjektivní lhůty pro podání návrhu na obnovu řízení. Uváděné důkazy mohly být uplatněny v průběhu daňové kontroly, příp. v odvolacím řízení, a nikoliv se domáhat v důsledku vlastního zavinění obnovy řízení včetně práva předkládat takové návrhy v jiné než zákonné lhůtě. Nelze než konstatovat, že tato pochybení musí jít k tíži žalobce.

Co se týče námítky dodržení lhůty pro podání žádosti o obnovu řízení žalovaný uvedl, že zpráva o daňové kontrole byla projednána dne 16.11.2007 (přičemž o projednání zprávy o daňové kontrole byl informován přímo i žalobce), dodatečný platební výměr (kterým byla zvýšena daň z příjmů právnických osob za rok 2004) byl vydán dne 16.11.2007 a žalobci doručen dne 4.12.2007. Žalobce tak mohl činit úkony jak v řízení odvolacím, tak i ve věci žádosti o obnovu řízení. Předmětná žádost o obnovu řízení ze dne 1.8.2009 byla podána až dne 24.8.2009. Z uvedeného je zřejmé, že lhůta šesti měsíců ode dne, kdy se žadatel prokazatelně dozvěděl o důvodech obnovy řízení, nebyla dodržena. Tvrzení, že lhůtu je třeba odvíjet ode dne 30.3.2009, kdy byla žalobci údajně předána zpráva o daňové kontrole nemá právní ani skutkovou oporu (když zpráva o daňové kontrole byla předána dne 16.11.2007).

V replice žalobce uvedl, že není pravdou, že s výsledky kontroly - s obsahem zprávy o daňové kontrole - byl seznámen i sám žalobce a že byl snad dokonce přítomen projednání této závěrečné zprávy. Toto tvrzení je nepravdivé a není zřejmé, na jakém základě žalobce toto tvrzení předkládá, ani o co jej opírá. Žalobce, resp. osoba, jednající jejím jménem v postavení statutárního orgánu jakákoli svá jednání a vědomost o všech rozhodných skutečnostech (*tedy neuplatnění důkazů*) přede dnem 30.03.2009 popírá. Tvrdí-li pak žalovaný opak, měl by k tomuto svému tvrzení nabídnout důkaz. Žalobce sám takový důkaz nabídnout nemůže, neboť důkaz k neexistenci jakékoli skutečnosti z podstaty věci předložit nelze. Jediné, co žalobce dokládá je den, ve kterém se s obsahem závěrečné zprávy prokazatelně seznámil. Tato skutečnost (*tedy prokazatelný okamžik vědomosti žalobce o rozsahu dokazování, které na základě zmocnění prováděla jeho jménem třetí osoba*) je přitom zásadní pro účely posouzení toho, kdy se žalobce o rozhodných skutečnostech dozvěděl a tedy - kdy je dán počátek běhu lhůt pro uplatnění návrhu na obnovu řízení. Pokud se jedná o tvrzení žalovaného v tom směru, že: ... žalobci byl dne 04.12.2007 doručen platební výměr, vydaný dne 16.11.2007 ... ", pak jde o skutečnost, která na vědomost žalobce o rozsahu využitých důkazů v rámci řízení o kontrole nemá naprosto žádný vliv. Teprve moment, kdy se žalobce skutečně seznámil s obsahem zprávy o kontrole je okamžikem rozhodným, neboť až z textu tohoto dokumentu mohl žalobce zjistit, v jakém rozsahu bylo samotné důkazní řízení vedeno (*a to i ze strany zástupce žalobce, viz. navržené důkazní prostředky*). Platební výměr sám odůvodnění neobsahuje, stejně jako rekapitulaci dokazování a pro posouzení rozsahu dokazování je tedy bez významu. V hodnocení zavinění ze strany žalovaného žalobce neshledává logickou oporu a závěr žalovaného, týkající se zavinění žalobce se mu jeví být ne zcela kompaktní definicí kruhem. Zavinění samo - bez ohledu na předchozí argumentaci - nelze hodnotit objektivně. Konkrétní subjektivní zavinění žalobce musí žalovaný tvrdit a k tomuto tvrzení nabídnout důkaz. Žalovaný tak, dle názoru žalobce neučinil. Stanovisko žalovaného, zmíněné pod předchozím bodem 2 a obsažené ve vyjádření žalovaného ze dne 26.01.2011, jakož i v napadeném rozhodnutí, navozuje stav, kdy správce daně v daném případě žalobci, v postavení daňového poplatníka právo na provedení důkazu jako takového naopak zcela upřel. Z podstaty charakteru důkazu, který nebyl (*bez zavinění daňového subjektu*) v původním řízení uplatněn vyplývá, že se nejedná o důkaz, který by bylo možno využít v rámci řádných opravných prostředků - odvolání (*v tomto směru žalobce s názorem žalovaného nesouhlasí*). Naopak, tento důkazní prostředek lze, dle názoru žalobce využít právě jen v rámci institutu obnovy řízení.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

V projednávané věci je mezi účastníky sporným, zda- li v daném případě byly splněny podmínky pro obnovu řízení podle § 54 odst. 1 písm. a) a § 54 odst. 3 zákona o správě daní a poplatků.

Podle § 54 odst. 1 písm. a) zákona o správě daní a poplatků: „Řízení ukončené pravomocným rozhodnutím se obnoví na žádost příjemce rozhodnutí nebo z úřední povinnosti, jestliže vyšly najevo nové skutečnosti nebo důkazy, které nemohly být bez zavinění daňového subjektu nebo správce daně uplatněny již dříve v řízení a mohly mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí,...“.

Podle § 54 odst. 3 zákona o správě daní a poplatků: „Žádost musí být podána do šesti měsíců ode dne, kdy se žadatel prokazatelně dozvěděl o důvodech obnovy řízení, nejpozději však před uplynutím lhůty, ve které zaniká právo daň vyměřit nebo doměřit. Tyto lhůty nelze prodloužit ani povolit navrácení v předešlý stav.“

Ze správního spisu vyplývá, že v žádosti žalobce o obnovu řízení podané dne 24.8.2009 se uvádí pouze, že žalobce předkládá důkazy nezohledněné při daňové kontrole (vnitropodniková směrnice a návrh na provedení výsledku svědků, „kteří v dané době pracovali na stavbách a dodávali doklady k zaúčtování“, a algoritmus poměrného rozdělení správcem vyloučených nákladů) neuvedl nic o důvodech, proč tyto důkazy k provedení navrhuje žalobce nyní v žádosti. Až v doplnění odvolání ze dne 9.11.2009 podanému proti rozhodnutí Finančního úřadu v Brandýse nad Labem - Staré Boleslavi ze dne 22.09.2009, žalobce nově uvedl, že daňový poradce, který vybaven generální plnou mocí, žalobce v rámci daňové kontroly za rok 2004 zastupoval, si neplnil své povinnosti a z tohoto důvodu podal na daňového poradce dne 9.6.2009 trestní oznámení. K neuznání části nákladů došlo podle žalobce proto, že daňový poradce opomněl v průběhu kontroly upozornit na existenci vnitropodnikové směrnice. O skutečnosti, že vnitropodniková směrnice nebyla předložena se žalobce, dle jeho tvrzení, dozvěděl až 30.3.2009, kdy mu byla předložena část listin neoprávněně zadržovaných daňovým poradcem.

Podstatou žalobních námitek je skutečnost, že žalovaný v případě žádosti žalobce o obnovu řízení podané dne 24.8.2009 nezohlednil, jakožto novou skutečnost dle § 54 odst. 1 písm. a) zákona o správě daní a poplatků, „problematické“ jednání zmocněnce žalobce daňového poradce Ing. D.K., který nepředložil v průběhu daňové kontroly Vnitropodnikovou směrnici – SO „Vedení účetnictví, rozdělování a oběh účetních dokladů“ s platností od 1.1.2004, týkající se způsobu rozdělování dokladů a jejich následné účtování, která dle tvrzení žalobce mohla mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí, jímž byla žalobci doměřena daň.

V projednávané věci je nespornou skutečností, že si žalobce dle § 10 zákona o správě daní a poplatků a dle ustanovení § 31 až § 33b občanského zákoníku, (zákona č. 40/1964 Sb. ve znění pozdějších předpisů) ustanovil pro daňové řízení svého zástupce, daňového poradce Ing. D.K. Podle ust. § 32 odst. 2 občanského zákoníku: "Jedná-li zmocněnec jménem zmocnitele v mezích oprávnění zastupovat, vzniknou tím práva a povinnosti přímo zmocniteli. Pokyny dané zmocněnci, které nevyplývají z plné moci, nemají vliv na právní

účinky jednání, ledaže by byly známe osobám, vůči kterým zmocněnec jedná". Jedná-li zmocněnec jménem zmocnitel v mezích daného zmocnění, vznikají v důsledku jeho úkonu práva a povinnosti přímo zmocniteli, nejedná-li v mezích daného zmocnění, jde o situaci řešenou v § 33. Při překročení mezí zmocnění je totiž zmocnitel vázán jednáním zmocněnce právě jen za podmínek stanovených v § 33. V daném případě se nejedná o situaci, v níž byly překročeny meze daného zmocnění, neboť žalobce zmocnil dne 2.4.2005 Ing. D.K., daňového poradce, k zastupování „ve všech daňových a účetních záležitostech“, mimo projednání a podepsání zprávy o kontrole, a další plnou mocí ze dne 9.11.2007 zmocnil žalobce Ing. D.K. k podepsání zprávy o daňové kontrole. Ing. D.K. zastupoval zmocnitel v mezích výše uvedených zmocnění, proto práva a povinnosti z tohoto jednání tak vznikla přímo zmocniteli tj. společnosti PRESTIGE. Společnost PRESTIGE byla informována o zahájení daňové kontroly (protokol č.j. 59932/06/058930/3106 ze dne 11.5.2006), podle kterého se zahájení kontroly osobně zúčastnil jednatel společnosti pan J.A.Z. Společnost žalobce byla informována o projednání zprávy o kontrole (předvolání č.j. 134010/07/579301/4413 doručené společnosti dne 19.10.2007) V této souvislosti byla dne 9.11.2007 udělena plná moc Ing. D.K. Vyrozumění o projednání zprávy o kontrole č.j. 152575/07/579301/3106 bylo doručeno přímo společnosti žalobce dne 30.11.2007. O dodatečném stanovení dani z příjmů právnických osob po kontrole ve výši 1 120560,- Kč byl žalobce informován přímo (viz dodatečný platební výměr č.j. 153750/071057911/5914 ze dne 16.11.2007 doručený společnosti žalobce dne 4.12.2007).

I v případě, že by se tvrzení žalobce byla pravdivá a zmocněnec si neplnil povinnosti a nezastupoval zmocnitel s řádnou péčí, nezbavuje to odpovědnosti zmocnitel za úkony zmocněnce. Případná odpovědnost za škodu způsobenou takovým jednáním zmocněnce může být předmětem řízení o náhradu škody v civilním řízení, nemůže být však zohledněna v daňovém řízení, tím že úkony zmocněnce by zmocnitel z tohoto důvodu nezavazovaly. Rovněž nemůže být zjištění žalobce, že jeho zástupce nepředložil důkazy (vnitropodnikovou směrnici a návrhy na výsledky svědků) považováno za novou skutečnost ve smyslu ust. § 54 odst. 1 písm. a) zákona o správě daní a poplatků. Argumentaci žalobce zdůrazňující, že uvedené důkazy, které mají, dle tvrzení žalobce, podstatný vliv na výrok rozhodnutí, nebyly v průběhu kontroly předloženy bez zavinění žalobce, nelze přijmout s ohledem na objektivní odpovědnost žalobce za jednání zmocněnce. Zmocněnec (daňový poradce Ing. D.K.) byl oprávněn k zastupování „ve všech daňových a účetních záležitostech“, mimo projednání a podepsání zprávy o kontrole, na základě plné moci ze dne 2.4.2005 a zmocněnec byl poté zmocněn další plnou mocí ze dne 9.11.2007 k podepsání zprávy o daňové kontrole. Z uvedeného vyplývá, že zmocněnec v daném případě jednal v mezích udělených plných mocí, proto jednáním zmocněnce-daňového poradce vznikly práva a povinnosti přímo zmocniteli-žalobci.

Pokud jde o posouzení, zda-li v žádosti uvedené skutečnosti a předložené důkazy mohou být novými skutečnostmi nebo důkazy, žalobce přiznává, že o existenci vnitropodnikové směrnice věděl, podle jeho tvrzení pouze nevěděl, že nebyla při kontrole daňovým poradcem předložena. Jelikož daňový poradce byl zmocněn k zastupování žalobce v průběhu kontroly včetně projednání zprávy o kontrole, je tato okolnost irelevantní. Svědecké výpovědi mohly být navrženy v průběhu daňové kontroly, navíc žalobce ani neuvádí, proč tomu tak nebylo, a pokud jde o algoritmus poměrného rozdělení nákladů podle podlahových ploch prodaných a neprodaných bytů, nejedná se o skutečnost žalobci v průběhu daňové kontroly neznámou o čemž svědčí Vyjádření k výzvě č.j. 367107/058930/3106, v kterém je výslovně uvedeno, že předmětné náklady evidované na účtech 518 006, 518.004 a 501.001 jsou náklady vynaložené na materiál a služby na nadstandardní úpravy připravovaných bytových jednotek dle požadavků kupujících

Nesplnění subjektivní lhůty pro podání žádosti o obnovu řízení stanovenou ustanovením § 54 odst. 3 zákona o správě daní a poplatků posoudil žalovaný správně. Žalobcem tvrzené nedostatky v zastupování, s ohledem na výše popsanou vázanost žalobce jednáním daňového poradce, nelze posuzovat jako důvod pro obnovu řízení nebo skutečnost, od které se odvíjí lhůta pro podání žádosti o obnovu řízení. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce byl v průběhu daňové kontroly zastupován zmocněncem, kterého si sám zvolil, přičemž tento zmocněnec jednal v mezích svého oprávnění, nelze přijmout tvrzení, že se žalobce o důvodech obnovy řízení dozvěděl až dne 30.3.2009, kdy převzal zprávu o kontrole, neboť žalobce převzal zprávu o kontrole již 16.11.2007, a to prostřednictvím svého zástupce, který za něj jednal. Proto subjektivní lhůtu dle ust. § 54 odst. 3 zákona o správě daní a poplatků nutno počítat od doručení zprávy o kontrole daňovému poradci dne 16.11.2007. Žádost o obnovu řízení ze dne 1.8.2009 byla podána až dne 24.8.2009, to znamená, že lhůta šesti měsíců ode dne, kdy se žadatel prokazatelně dozvěděl o důvodech obnovy řízení tak nebyla dodržena. Tvrzení žalobce, že běh lhůty nutno posuzovat ode dne 30.3.2009, kdy byla žalobci údajně předána zpráva o daňové kontrole nemá oporu v správním spise, neboť zpráva o daňové kontrole byla žalobci předána dne 16.11.2007 prostřednictvím daňového poradce.

Žalobce navíc byl o projednání zprávy o kontrole zpraven přímo, neboť Vyrozumění o projednání zprávy o kontrole č.j. 152575/07/579301/3106 bylo doručeno přímo společnosti žalobce dne 30.11.2007, rovněž byl žalobci přímo doručen dodatečný platební výměr. Proto žalobci nic nebránilo, jak v průběhu daňové kontroly, tak v rámci odvolání proti platebnímu výměru doložit skutečnost a důkazy předkládané v žádosti o obnovu řízení. Závěr žalovaného, že důkazní prostředky, předložené žalobcem v souvislosti s podáním žádosti o obnovu řízení, ani důkazní prostředky uplatněné v rámci odvolacího řízení, nesplňují podmínky pro povolení obnovy řízení tak, jak jsou stanoveny § 54 odst. 1 zákona o správě daní a poplatků, je v souladu se zákonem, neboť nevyšly najevo nové skutečnosti nebo důkazy, které nemohly být bez zavinění daňového subjektu nebo správce daně uplatněny již dříve v řízení.

Pokud jde o skutečnost, že žalobce podal na daňového poradce trestní oznámení, především trestní oznámení neprokazuje spáchání trestného činu navíc se nejedná o skutečnost nebo důkaz existující v době provádění daňové kontroly.

Na základě uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce, jenž v řízení nebyl úspěšný, nemá na náhradu nákladů řízení právo. To by náleželo úspěšnému žalovanému, soud však z obsahu spisu nezjistil, že by jí náklady řízení nad rámec běžných výdajů vznikly, ostatně žalovaný žádné své náklady ani neuplatňoval.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 31. května 2013

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v.r.
předsedkyně senátu